

In this study, two village residences in the county of Dolj are shown, being included within a number of architectural piles, particularly remarkable by the composition of their planes, by the organization of their rooms as a whole, their ornamentation, their comfort inside and by their plastic appearance whose stress is put on its character as a representation.

The first residence, called the Brăiloiu Inn, is to be found in the village of Negoiești, some 35 km north of the city of Craiova, in the valley of Amaradia. The edifice was probably built between 1695 and 1705 by Cornea Brăiloiu, who was „Great Ban of Craiova” at the time.

In 1774, a pile of houses were built on the above-mentioned place, comprising a seniorial residence which was given this title due to the adjunction of a church; it was one of Cornea Brăiloiu's descendants, called „Pan Cornea Brăiloiu biv vel logofăt de Țara de Sus”, who adjoined the church. That edifice has got in its plane a rectangular shape with a number of dwellings that were adjoined to the south-eastern side. The Inn has got three levels: a basement — partially — in the southern area, a ground floor in the northern one and a storey. This building comprised the cellar

and the ground floor entirely, in their original form, but the storey was somewhat changed, however only to a certain extent.

The second edifice being analyzed is to be found in the village of Preajba, which makes part of the commune Malu Mare, 8 km south of the municipality of Craiova; the inn of the Jianu, which was erected at Stan Jianu's disposal. Between 1778 and 1779, the pile was completed by the construction of a church, quite near by; it is another foundation Stan Jianu „biv-vel postelnic” asked to be erected, in this way creating a big feudal centre.

Inside, the founder had several cubicles built for built the monks and for paupers, thus ensuring them a shelter and also food, and a school as well, — for the children of poor people —, where one spoke Romanian.

The edifice has also in its plane a rectangular shape with two blocks of dwellings adjoining it, namely: a belvedere towards south and a rectangular block of dwellings, north of the edifice.

This article on the two edifices, which come thus out in bold relief, also turn into account their particular features and all their peculiarities; it is thanks to them that the architecture of 18 century Oltenia has become still better known and more famous.

DIN OPERA DE SISTEMATIZARE RURALĂ ȘI DE ORGANIZARE A TERITORIULUI ÎN SECOLUL AL XIX-LEA

ANDREI PĂNOIU

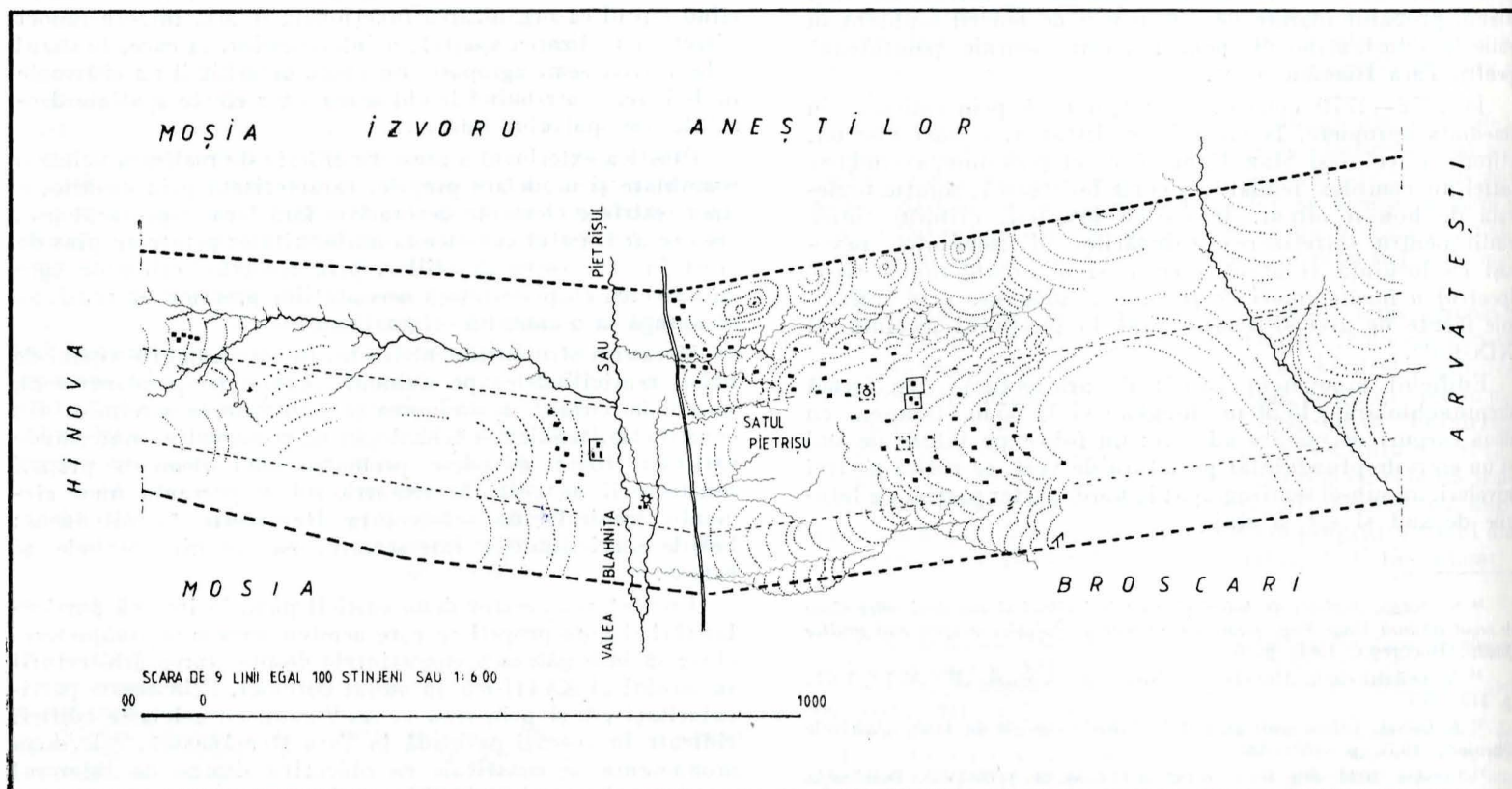
Studiul materialelor cartografice corelat cu mențiunile din documentele de arhivă, și confruntat cu datele rezultate din cercetările de teren, ne îngăduie unele concluzii cu privire la formarea fizionomiei multora dintre așezările sătești actuale. Atât pentru satele de moșneni cât și pentru cele de clăcași, unele aspecte rămân aproape aceleași atunci când este vorba de așezări cu același regim de administrare, așezări de clăcași pe moșii boierești sau pe cele ale mănăstirilor.

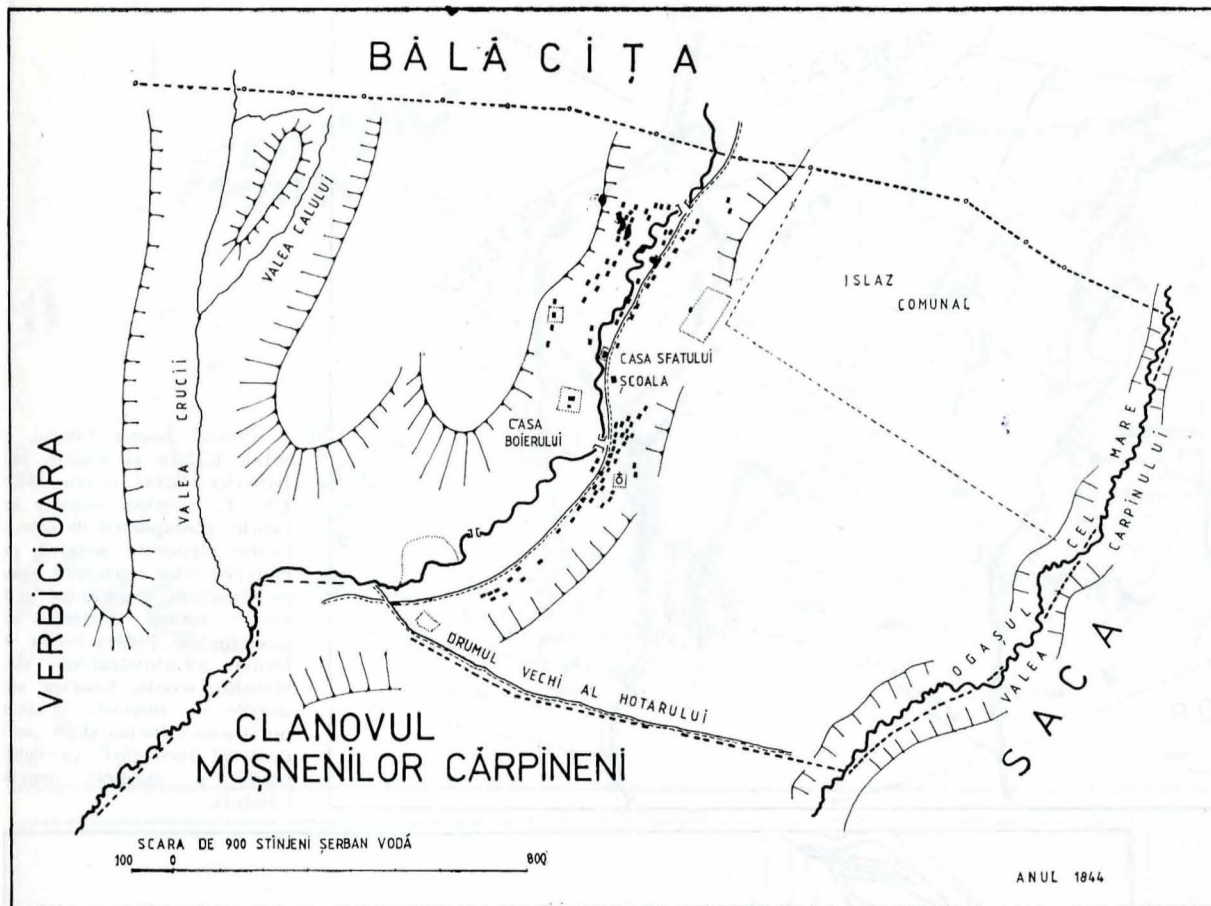
S-ar părea, totuși, că situația satelor de clăcași de pe moșiile mănăstirilor să fie, adesea, alta decât cea a celor de pe moșiile boierești, primele tinzând, de obicei, să-și conserve neschim-

bată vatra; satele de pe pământurile boierești sînt, în schimb, mereu silite să se împartă și să se regroupeze cu prilejul partajelor dintre succesori.

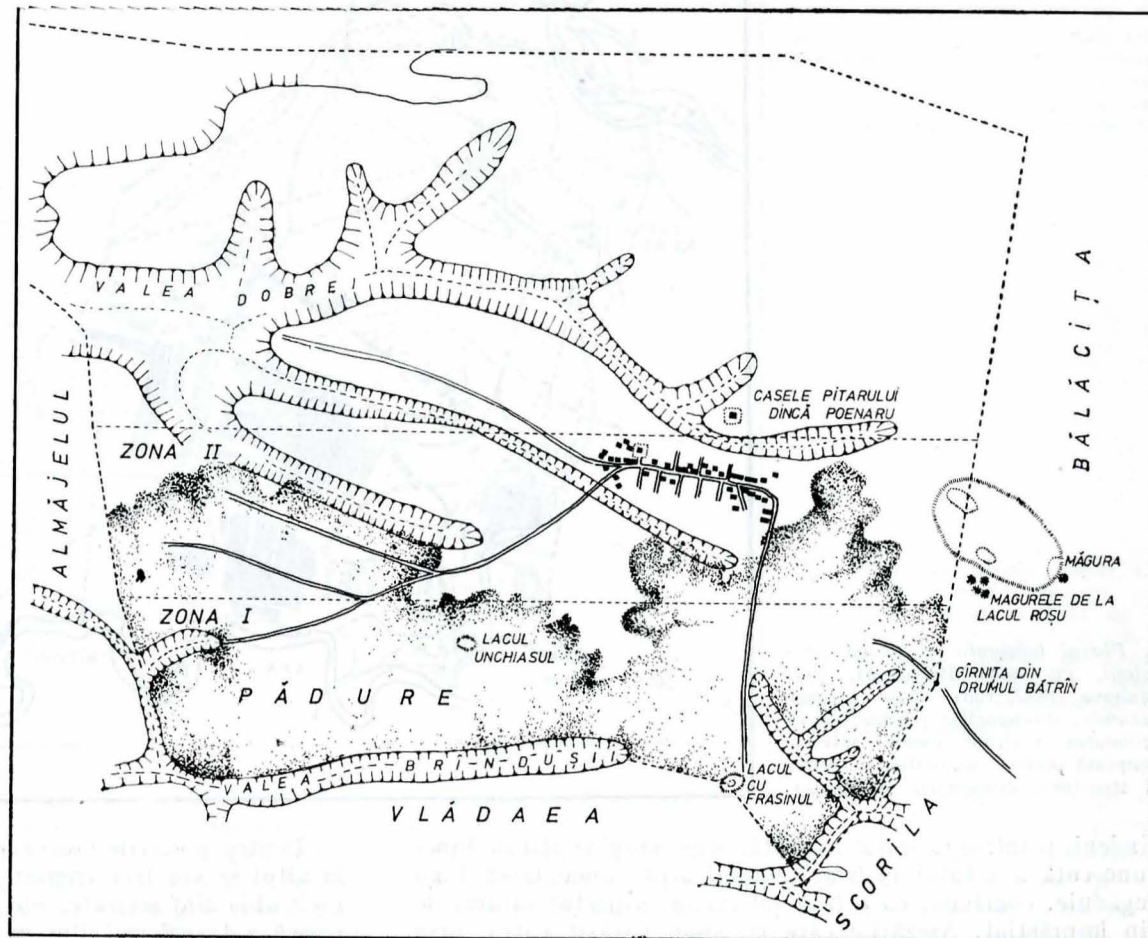
Elementul fundamental în definirea fizionomiei așezărilor sătești rămîne, deci, unitatea teritorială pe care se înscrie și se dezvoltă satul, moșia respectivă cu modul ei de administrare, pe care locuitorul poate să apară ca stăpîn în devălmășie sau ca muncitor chiriaș, dependent de înțelegerea cu stăpînul moșiei și cu interpușii acestuia. Rețeaua de așezări sătești apare, în mod firesc, ca o suprapunere peste rețeaua de moșii, rețea a cărei mare lotizare unitară, confirmată în

1. Planul moșiei Izvorul, cu satul Pietrișu, jud. Mehedinți, de Al. Popovici, inginer hotarnic. (De observat împărțirea așezărilor pe curele de succesiuni din trupul moșiei mari).

2. Planul moșiei Cleanov, vedere de detaliu cu satul Cleanov, jud. Mehedinți, anul 1844, de Iosif Carminșchi, inginer. (Centrul satului, marcat de trecerea peste riu, este alcătuit din casa sfatului, școala satească, biserica și curtea boierului).

3. Planul moșiei Dobra, jud. Mehedinți, ridicat și transpus la 1855 de C. Vilișoreanu după alte ridicări din 1847 făcute de N. Carada. (De remarcat împărțirea moșiei în trei zone, conform prevederilor regulamentare, una atribuită vetrei satului, una de pădure și alta rezervată proprietarului).

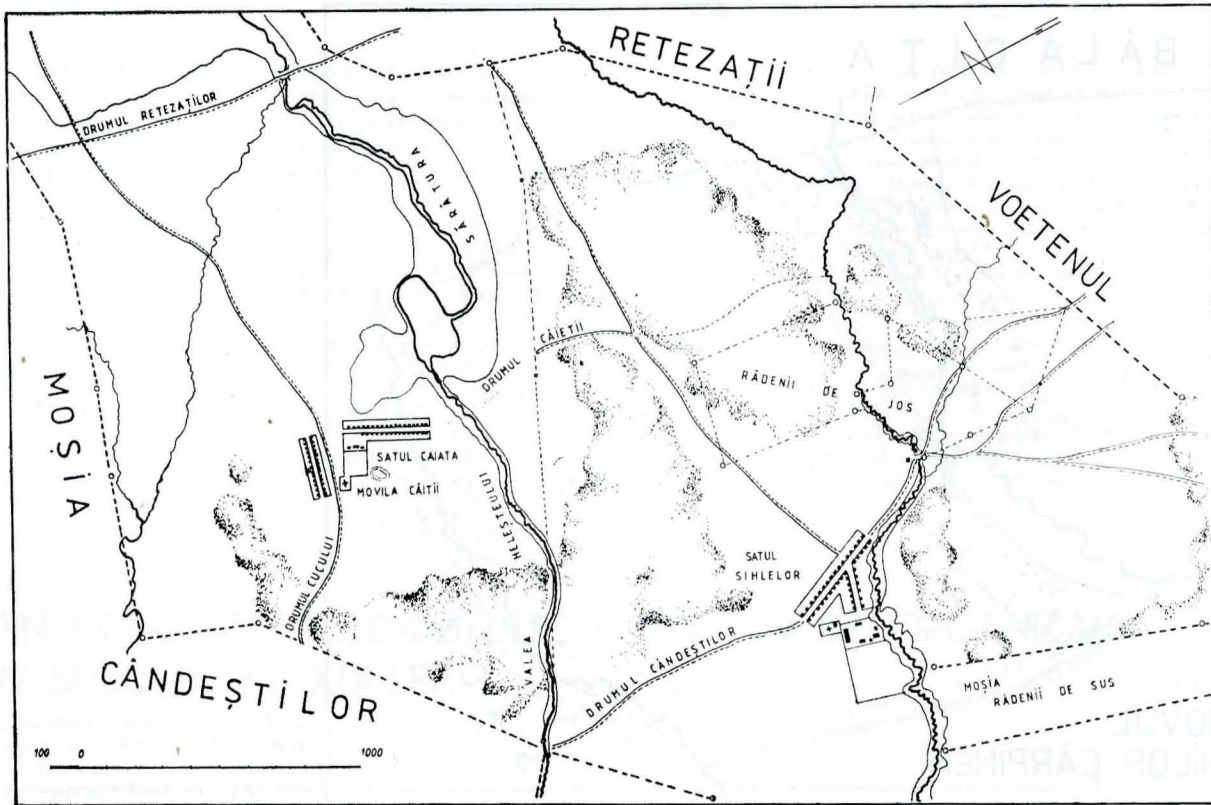
secolul al XV-lea, se suprapune și ea peste alte „moșii bătrîne”, cu „hotare bătrîne”¹.

Satul timpuriu se arată a fi alcătuit din grupuri de gospodării dispersate neordonat în zonele cele mai favorabile ale moșiei, pe terenuri sănătoase, ocrotite de bătaia vîntului, în apropierea surselor de apă, poienile de la marginea pădurii,

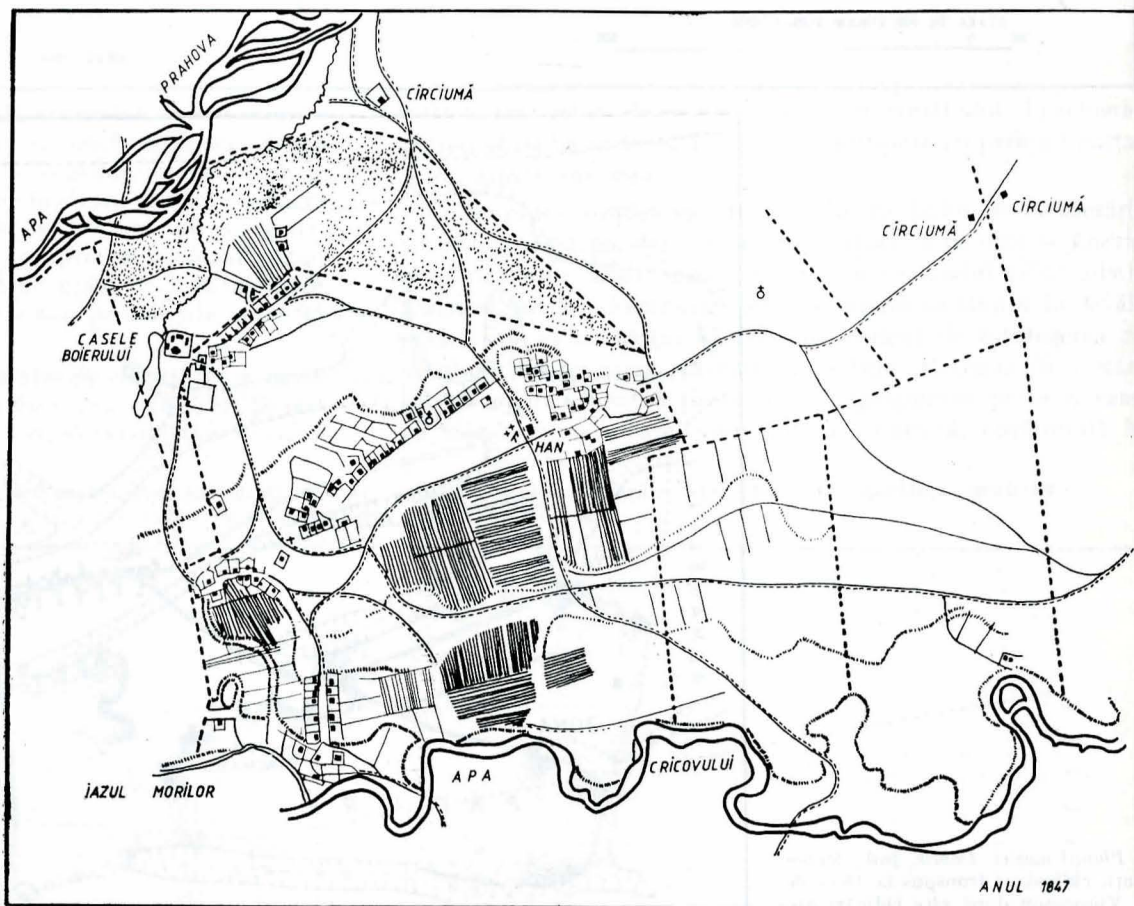
cornișele și terasele care domină ușor lunca fiind de fapt locurile preferate.

Multă vreme în structura acestui sat nu poate fi vorba în nici un fel de constituirea unui nucleu realizat dintr-o concentrare a locuințelor pe o vatră restrînsă; centrul său, impropriu denumit așa astăzi, îl constituia de fapt răscrucea drumurilor sau zona în care locuințele apăreau, totuși, mai adunat, grupate pe neamuri, polarizate în jurul bisericii sau al curții boieresti. Pe moșiile moșnenești, din această organizare, considerată de tip primar, va rezulta aproape pretu-

¹ Al. Ștefulescu, *Documente slavo-române relative la Gorj, Tg. Jiu*, 1908, p. 68.

4. Planul moșiei Căiața, cu satele Căiața și Sihlele, jud. Râmnicu Sărat (circa 1845), Gh. T. Scipion, inginer hotarnic. (Compoziții de sate cu forme elaborate potrivit caracteristicilor terenului, axate pe structura drumurilor existente; centru alcătuit din principalele dotări cerute de forma administrativă: casa sfatului, școala, biserica, magazii de rezervă; în compoziție este inclus și un „acident al terenului” ca dominantă a așezării, movila Căiatei).

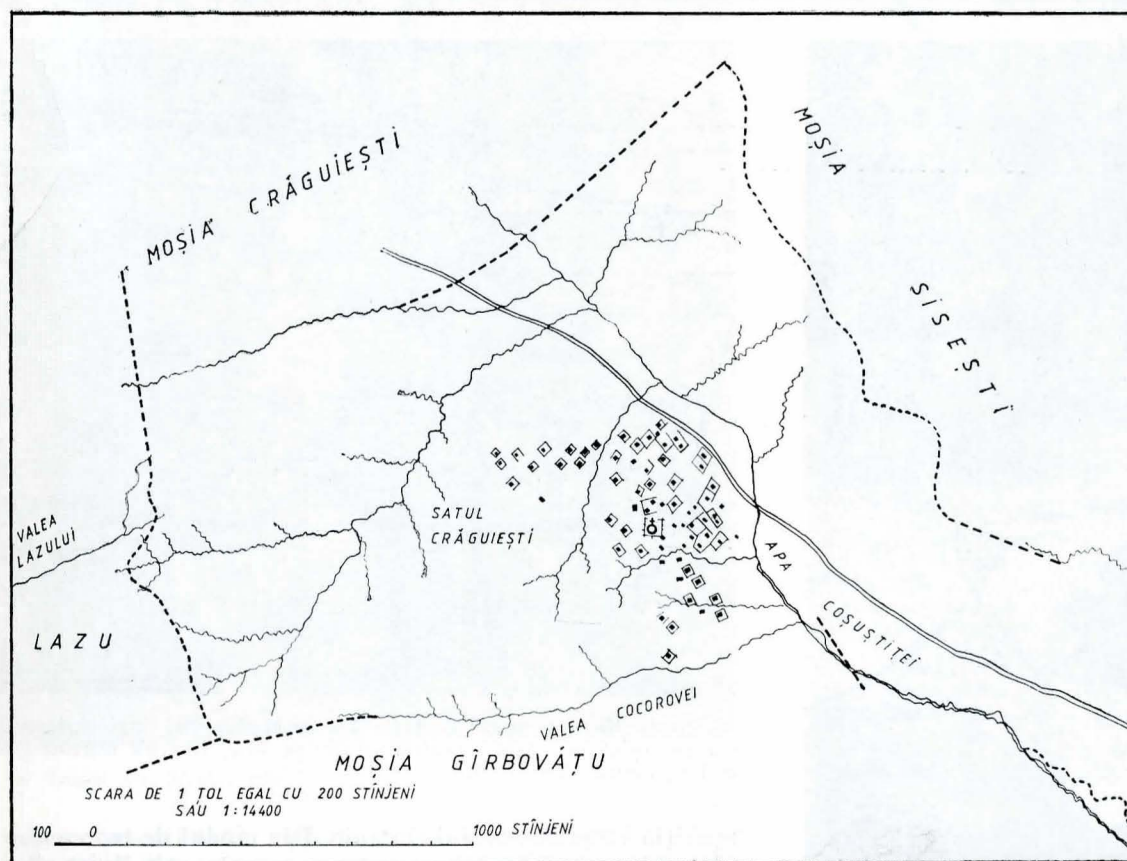
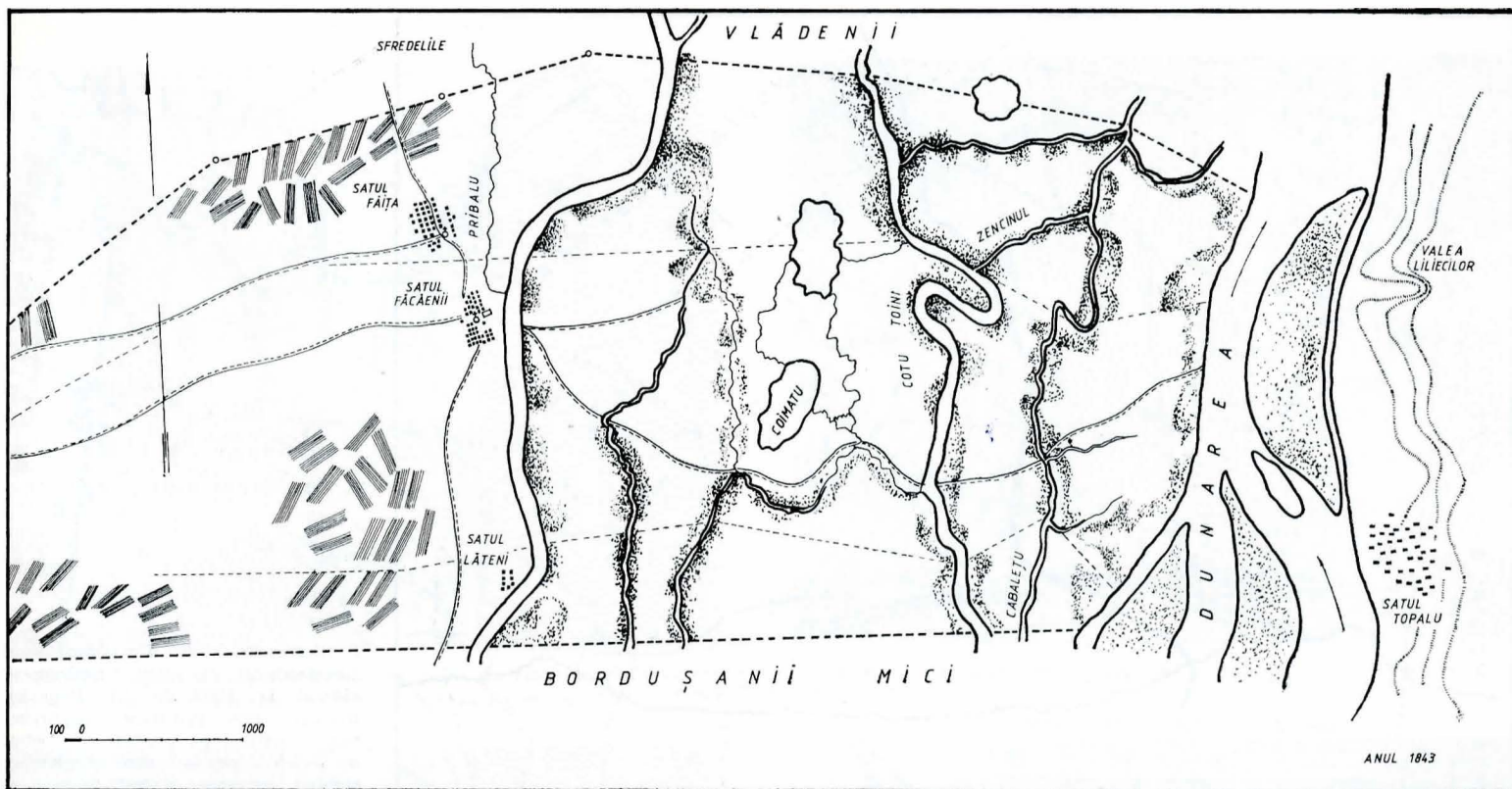

5. Planul topografic al moșiei Brătulești, cu satul Brătulești, jud. Prahova, 1847, Carol Gold, inginer hotarnic. (Compoziție realizată prin ordonarea vechilor așezări sătești, adaptată perfect condițiilor de relief și structurii drumurilor existente).

tindeni, printr-o evoluție treptată, acea imagine atât de binecunoscută a satului răsfiat. Numai acolo unde terenul nu îngăduie, continuă, ca o fază întârziată, aspectul satului de tip împrăștiat. Așezările care nu și-au părăsit vatra, prin îndesire, evoluează într-un fel în care dezvoltarea lor se înscrie într-o structură urmărind adaptarea la forma terenului. Numai fenomenul de îndesire și cerința de exploatare rațională a moșiei determină, ca o fază superioară de organizare, gruparea ordonată a gospodăriilor. Forma reliefului restrâns împinge, prin îndesire, la constituirea de grupări liniare, cel mai adesea înlanțuiri de grupări mărunte, sau la grupări de tip adunat. Nu este mai puțin adevărat că și necesitatea exploatarea rațională a terenului, împărțit în tarlale rectangulare, străbătute de drumuri drepte, poate conduce în final la soluții de multe ori asemănătoare.

Pentru așezările moșnenesti, trecerile de la un tip de sat la altul se vor face treptat și într-o manieră atât de înceată încât abia sînt sesizate, ele apărînd, în final, ca o urmare firească a transformărilor pe care le suferă în cele din urmă gospodăria însăși. Aceste transformări le înregistrează, în paralel, și modul de viață al locuitorului, cu preocupările lui multiple, cu toate cerințele lui crescînde de ordin material și spiritual. Intervin apoi alți factori neprevăzuți, sau poate istoricește determinați, care obligă adesea la o deplasare a ariei așezărilor, la o regrupare, la contopirea sau la dispariția lor².

² De văzut cu privire la aceste concluzii și lucrarea autorului: *Arhitectura tradițională din bazinul mijlociu al Gilortului și Amărăției Mici*, județul Gorj, manuscris dactilo la Muzeul de istorie al R.S.România, București, 1980.

6. Planul moșiei Făcăenii, cu satele Făița, Făcăenii și Lăteni, inclusiv satul Topalu de peste Dunăre, jud. Ialomița, 1843, Ioan Predeti, inginer. (De remarcat împărțirea așezărilor în funcție de curelele desprinse din trupul moșiei mari; vetre răstrinse, ordonate pe intersecția drumurilor de moșie, biserica marcind centrul satului, amplasată cap-de-perspectivă pentru arterele importante).

7. Detaliu din planul moșiei Ciovârșani cu satul Crăguiești, jud. Mehedinți, ridicat la 1862 de Al. Popovici, inginer. (Satul se afla pe această poziție înainte de Regulamentul Organic; ulterior acestei ridicări, satul s-a strămutat de cealaltă parte a șoselei).

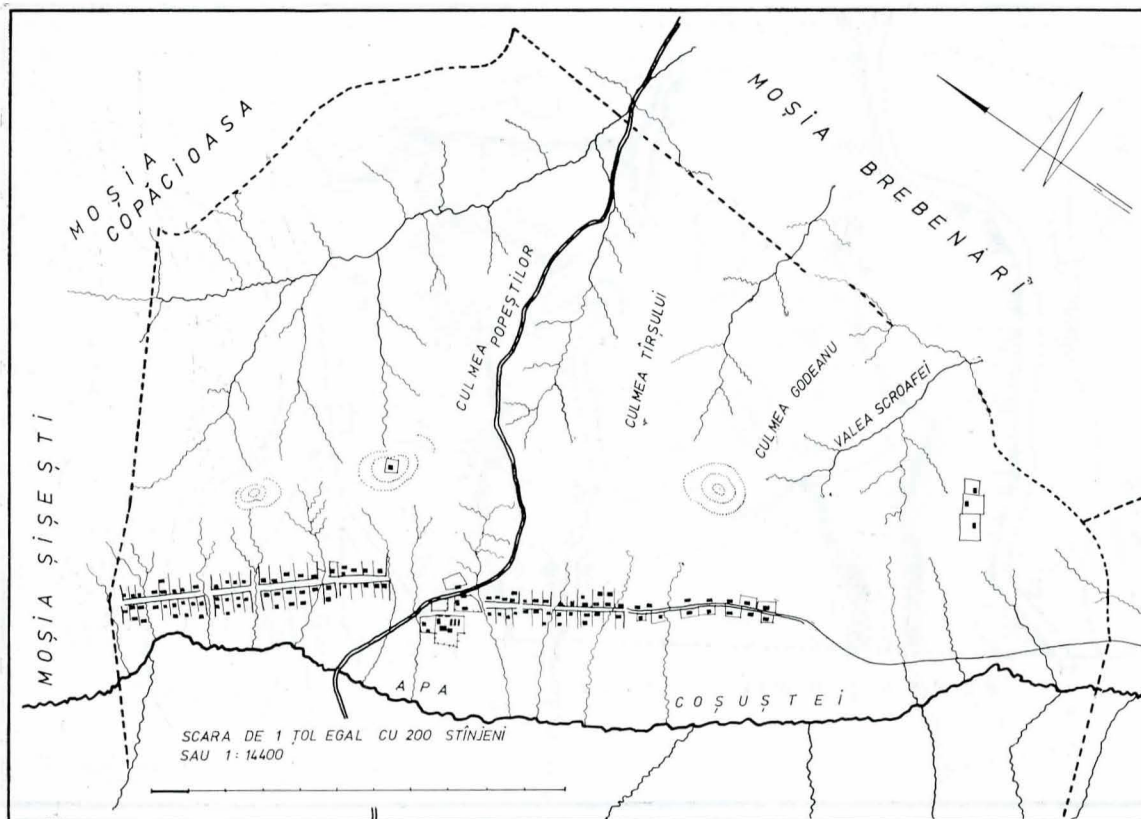
În hărțile din secolul al XVIII-lea, cu mici excepții, figurează toate localitățile atestate documentar, poziția lor fiindu-se în funcție de cea a moșiei, de traseul drumurilor și firul apelor. Nicăieri nu întâlnim înșiruiți de sate de-a lungul drumurilor mari, care ocolesc aproape sistematic aceste așezări. Atât din harta lui Schwantz³ cât și din harta lui Specht⁴ reiese că forma și structura acestor așezări au depins în cele din urmă de relieful terenului; acesta a îngăduit posibilitatea de grupare răsfrată, formă care corespundea deplin unei economii complexe, în care domina profilul agropastoral. Fac

³ Schwantz Frieder, *Tabula Valachiae Cis-Alutanae per Frieder, Schwantzum Regiminis Heisteriani Capitaneum Ao. 1723.*

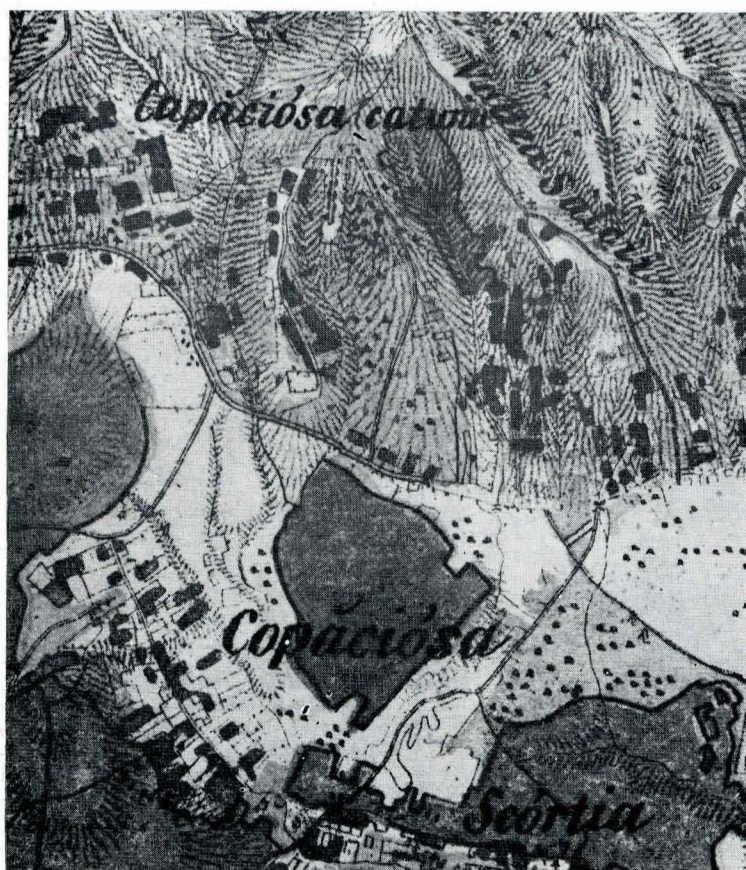
⁴ Specht, *Militairischen Carte der kleinen oder oesterreichischen und grossen Walachei ...*

excepție acele așezări cu caracter temporar din zonele de deal — mai toate pivnițe și conace, pivnițe și jimnițe de prisăci, ca și oboarele, toate legate de locurile de muncă ale locuitorilor, întocmai ca și bordeiele de pădure — care devin, în unele împrejurări, locuibile sau ajung și ele să se înfățișeze tot ca înșiruiți sau ca aglomerări neordonate.

Harta lui Specht pune bine în evidență faptul că cele mai multe dintre așezări sînt situate pe terasele care domină văile, pe terenuri defrișate sau în poiențele de la marginea drumurilor. Nu se consemnează așezările cu caracter temporar, conacele de deal și pivnițele, care sînt totuși atestate documentar în multe locuri. Sînt arătate, în schimb, foarte atent, cursurile de ape cu toate amenajările lor pentru instalațiile hidraulice, pive, mori sau joagăre, destul de numeroase la acea vreme. Tot așa sînt bine amplasate terenurile cu culturi ale viței de vie și pometurile.

8. Vedere de detaliu din planul moșiei Ciovrână, cu satul Ciovrână, ridicat la 1862 de Al. Popovici, inginer. (De remareat împărțirea vetrei satului pe pachete de loturi de siliști cuprinse între piraiele ce străbat așezarea căzînd normal pe linia satului și apa Coșuștei).

9. Harta România Meridională, detaliu din zona centrală a Gorjului. (Satele Copăcioasa și Scoața sînt arătate ca strămutate în perioada regulamentară pe o linie pe care se află astăzi Cerătul și Pojogenii. În realitate strămutarea acestor sate de pe locurile lor, de pe dealuri, s-a făcut mult mai tîrziu și pe o altă linie decît cea indicată mai sus, care figurează aici încă „neprecizată” pe unele porțiuni).

Harta rusă, întocmită în perioada 1829—1835⁵, prezintă o importanță de ordin deosebit, prin faptul că înfățișează rețeaua drumurilor și toată situația așezărilor înainte de

⁵ Harta teatrului de război în Europa, în anii 1828 și 1829, întocmită la scara 1 : 420.000 din mărimea reală (tipăritură în limba rusă); de văzut pentru analiză: C. Giurescu, *Principatele Române la începutul secolului al XIX-lea; constatări istorice, geografice și statistice pe temeiul hărții ruse din 1835*, București 1957.

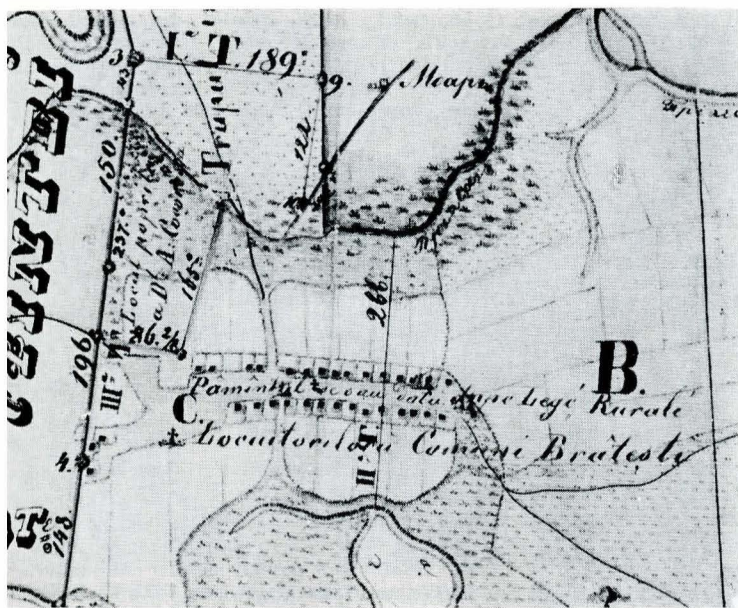

10. Moșia Mierlești, jud. Olt. 1843, Teodor Marianovici, inginer. (Indicarea reliefului prin tente, poziția satului pe vale, biserica marcînd centrul așezării).

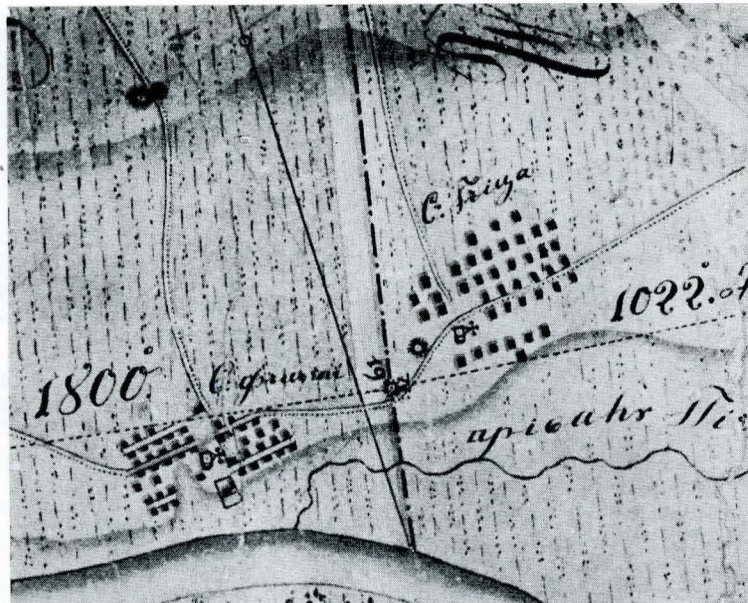
apariția Regulamentului Organic. Din modul de reprezentare al satelor rezultă că acestea erau așezate atît liniar cît și în vetre mai mult sau mai puțin adunate. În dreptul fiecărei localități este înscris și numărul locuitorilor. Față de harta lui Specht apar unele localități noi și dispar, în schimb, altele. Pentru unele zone, putem face remarcă că harta rusă se înfățișează, totodată, și ca un proiect de corectare sau de amenajare a drumurilor, consemnînd trasee care de fapt nu au existat și care s-au realizat numai ulterior, uneori nu în modul specificat.

Harta România Meridională⁶ dă datele cele mai complete asupra transformărilor intervenite în organizarea teritoriului

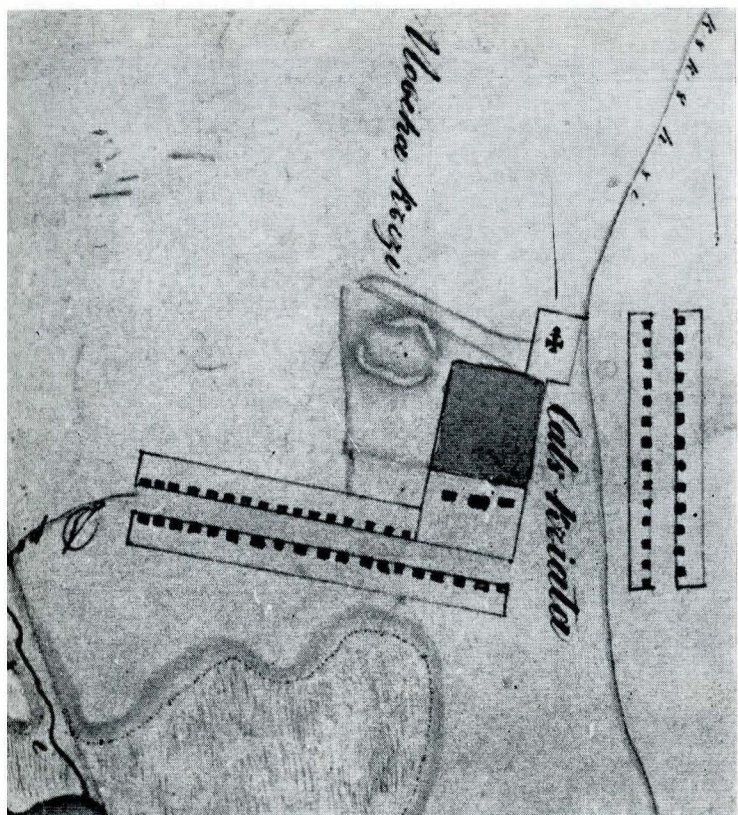
⁶ Hartă întocmită de ofițeri austrieci între 1855—1857 și tipărită în timpul lui Cuza: *Charta României Meridionale publicată din ordinea mărei selle principelui domnitoriu Alessandru Joane I; După planul original ridicat prin Dispozițiunea și cu spesele guvernului României de ingineri miliaustrieci la anulul 1856 în stabilimentulu artisticu Satmari*, București, 1864.

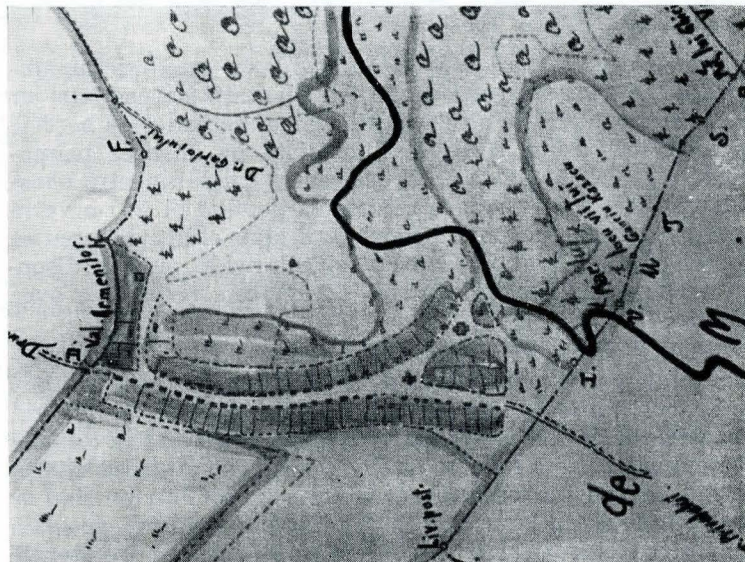
11. Detaliu din planul moșiei Brătulești cu unul din cătunele Brătuleștilor. (Unele adnotări sînt adăugate cu prilejul aplicării Legii rurale de la 1864).

12. Detaliu din planul moșiei Făcăeni cu satele Făița și Făcăeni.

13. Detaliu din planul moșiei Caiata, cu satul Caiata.

14. Satul Răzvadu de Sus, județul Dimbovița; vedere de detaliu din planul moșiei Răzvadu de Sus, copie de la 1909 după planul din 1848, alcătuit de S. Zefchide, inginer hotarnic și A. Carini, adjunct. (Așezare întemeiată pe structura unui drum local vechi care urmărește forma reliefului, marcîndu-se capetele de perspectivă pe care le deschide traiecul curbat al liniei sătești).

lui, cu modificările suferite și cu cursurile de apă. Prin detaliile cu care se redau caracteristicile reliefului, ni se înfățișează o situație în care putem recunoaște toate acoperirile păduroase, ca și unele lotizări în zona de luncă și de deal, identificîndu-se, adesea, chiar ariile cultivabile sau cele de pășune, ca și locul fostelor sate, strămutate sau dispărute, știute din harta lui Specht și harta rusă. Harta aceasta este documentul care oferă fizionomia teritoriului cu situația celor petrecute în urma reformelor inițiate de Regulamentul Organic, dar înainte de apariția celor generate de Legea rurală de la 1864.

Deosebit de importante, din punct de vedere al cunoașterii modificărilor intervenite în înfățișarea reliefului și organizarea structurii teritoriului, sînt toate acele *ocolnice* și *cărți de hotărnicii*, întocmite de *clucerii de arie*. Înclinăm să credem că, pentru multe zone ale teritoriului, tocmai aceste *cărți de hotărnicie* au slujit cartografilor militari ruși și austrieci la întocmirea hărților lor. Toate hotărnicile, care ni se păstrează din perioada de început a secolului al XIX-lea, sînt, de fapt, planuri topografice corect întocmite, la scară, trase în tuș și randate în culori de apă, pe care se consemnează convențional

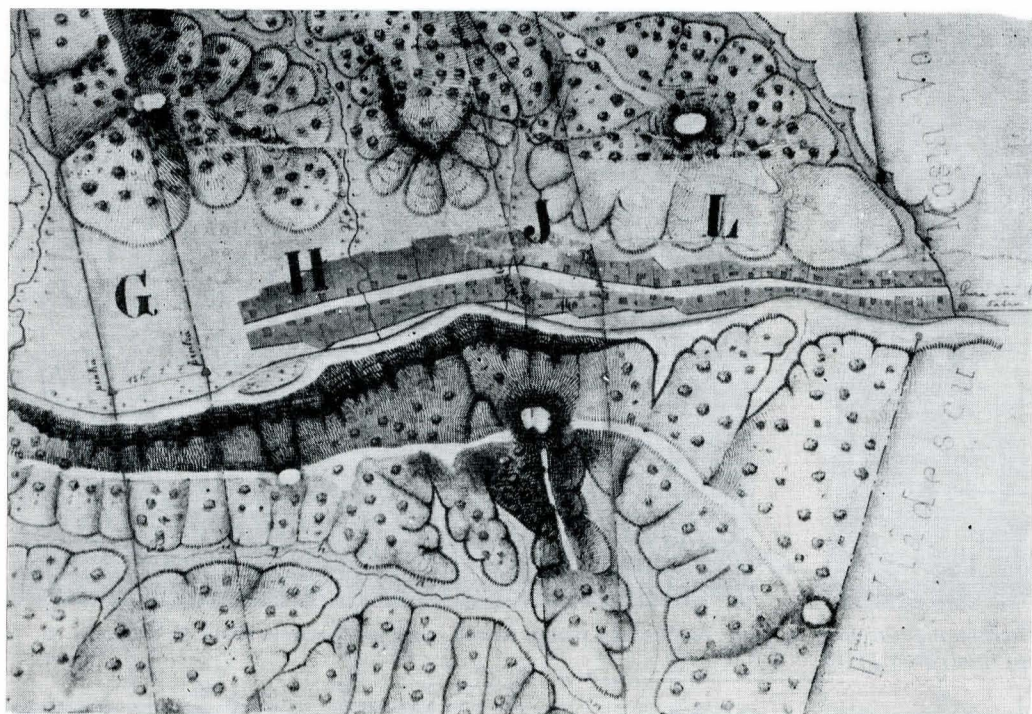
toate caracteristicile terenului, cu amenajările lui, culturi organizate, drumuri și poteci, măgurile naturale sau pietrele de hotar, fîntînile, troițele sau crucile, firele de apă cu morile lor, bălțile sau heleșteiele, locurile de poștă, numărul caselor cu poziția lor etc.

Reformele introduse prin Regulamentul Organic cu privire la amenajarea teritoriului, la proiectele de rezolvare a circulației pe căile rutiere și fluviale, organizarea așezărilor urbane și rurale pe baze moderne etc. vizează, totodată, și înființarea unor servicii cartografice speciale care să-și aducă aportul la realizarea directă a multora dintre sarcinile propuse.

Articolul nr. 140 din Regulamentul Organic impunea proprietarilor de moșii să dea clăcășilor lor pe o anumită parte a moșiei, indicată de ei, teren pentru casă, curte și împrejmuire și grădină de legume la un loc. Se adăugau apoi alte prevederi care cereau înființarea de case de sfat și de școală, înființarea de magazine de rezervă, ca și întreținerea drumurilor locale de legătură cu satele învecinate⁷.

În sensul prevederilor generale ale Regulamentului Organic s-au inițiat, treptat, o serie de măsuri care obligau la clădirea regulată a caselor țărănești *la linie*, preconizîndu-se

⁷ Regulamentul Organic, intrupat cu legiuirile din anii 1831, 1832, și 1833 și adăugat la sfîrșit cu legiuirile de la 1834, București, 1847.

15. Satul Lerești, detaliu din planul topografic al moșiei Lerești, redesenat de Iorgu Scipion la 1872, inginer hotarnic, în urma altor ridicări făcute în 1842 de Ioan Isăcescu, inginer, după arătarea semnelor din 1662.

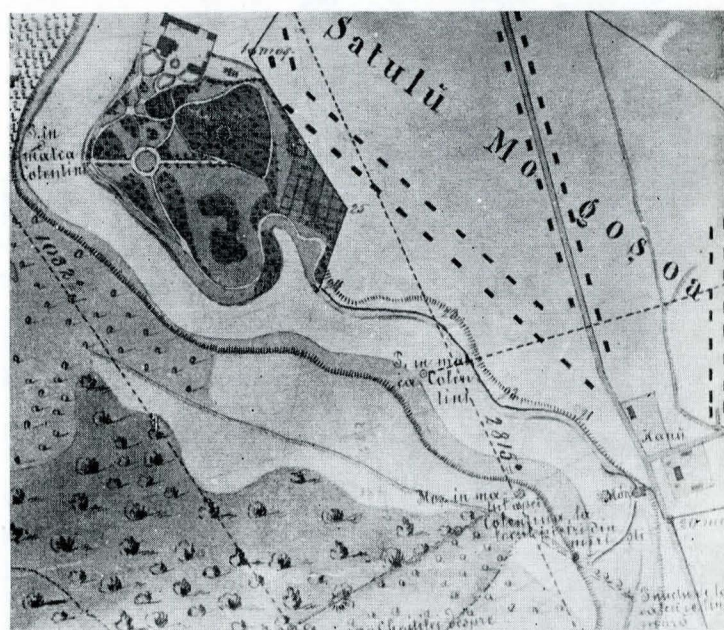
16. Detaliu din planul moșiilor Mogoșoaia — Chitila, cu vatra Mogoșoaia, 1857, C. N. Romniceanu, inginer. (Centrul satului se arată a-l constitui hanul, moara și alte clădiri importante ale așezării — probabil casa sfatului și școala — deschizându-se un acces direct al așezării către biserică, capela fostului Palat Domnesc).

chiar alcătuirea unui *plan tip de casă*, cu grajd și îngărăditură de protecție a gospodăriei, cu plantații de pomi în jur etc. Se cerea, printre altele, desființarea așezărilor de bordeie și a acelor cătune răsfricate întemeiate pe locuirea permanentă a conacelor de deal, făcute pentru vii sau pentru oboarele de vite, impunându-se retragerea populației într-o vatră stabilă, bine delimitată. Proprietarii erau obligați mereu să stabilească locul satelor de pe moșiile lor și să pună la dispoziția clăcașilor lemnul necesar, dacă moșia respectivă avea pădure.

Principiul director care a stat la baza operei de remodelare a înfățișării satelor, într-o primă etapă, este bine precizat în instrucțiunile date de M. Ghica, șeful *Vorniciei din lăuntru*, la 12 februarie 1837, care arăta că așezarea caselor *la linie* nu înseamnă stricarea tuturor caselor din sat sau mutarea satului întreg, nici înșiruirea tuturor caselor unui sat într-un rând de case sau două, în lung, una lângă alta, ci o strângere generală a caselor fiecărui sat la un loc cu care ocazie să fie așezate după o oarecare regulă *la linie*. Esențialul îl constituie, deci, faptul că, dacă așezările se află la loc potrivit, satul putea rămâne pe loc; se organiza, însă, un centru al lui, cu ulițe, unde să se clădească din nou locuințele acelor locuitori care nu cădeau la linia acelor ulițe sau se aflau în locuri îndepărtate. Locuințele-bordeie — chiar dacă erau la linia acelor ulițe — trebuiau dărimate și prefăcute în case⁸.

Principiul acesta de ordonare a vetrelor de sat îl putem recunoaște ca o măsură de necesitate imediată, care își dovedește viabilitatea pînă către mijlocul secolului, cînd apar o serie de regulamente, de legi și de reglementări noi în privința organizării localităților, a alinierii caselor, întemeiate pe alte criterii. Apăruseră deja, între timp, unele preocupări susținute ca așezările sătești nou constituite să se alcătuiască după proiecte anume întocmite, care să precizeze traseul stradal și toate lotizările de teren, conform prevederilor regulamentare. După apariția *Legii rurale de la 1864* se introduc o serie de reglementări noi, care modifică sensibil regimul de organizare al teritoriului și modul de constituire al așezărilor sătești, întemeiate de această dată pe o grupare a satelor *pe comune*. În această situație, unele sate (vechi, strămutate sau nou întemeiate) reușesc să-și păstreze în continuare vatra deținută la acea dată; altele, în schimb, sînt silite să se regrupeze potrivit cerințelor impuse de noua rețea a drumurilor, de modul de exploatare a teritoriului, după împroprietărirea clăcașilor.

Putem spune că toată această situație, atît de sumar expusă mai sus, își găsește o oglindire fidelă în operele cartografice și hotarniciile întocmite pentru mai toate moșiile

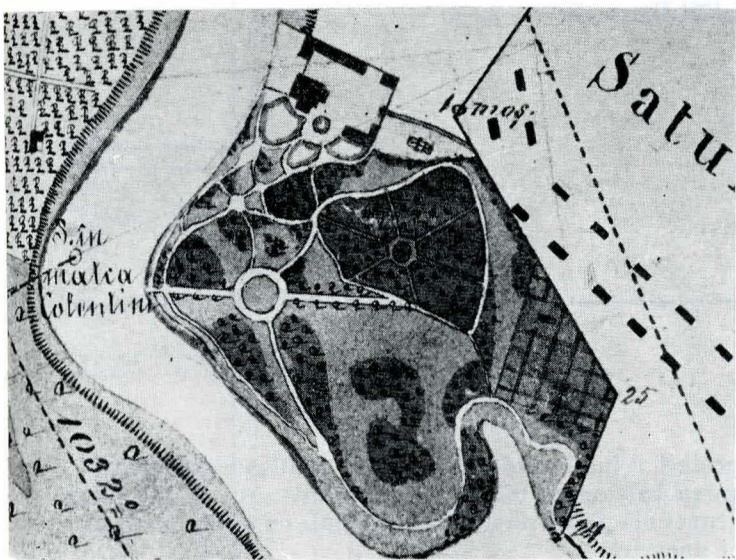
boierești sau cele ale mănăstirilor și ale statului. Unele dintre aceste lucrări ne prezintă planuri detaliate asupra delimitărilor efectuate, asupra reliefului și a caracteristicilor sale, consemnându-se și poziția locuințelor în ansamblul așezării. Altele se înfățișează ca *adevărate proiecte de sistematizare* ale așezărilor sătești, prezentîndu-se diferite scheme sau rezolvări definitive de constituire a vetrelor de sat, cu lotizarea terenului pe culturi specializate și racordul la rețeaua drumurilor importante.

Trebuie să amintim că această operă de *sistematizare rurală și de organizare a teritoriului* a căzut în sarcina inginerilor, a inginerilor topografi și a cartografilor, a hotarnicilor, geometrilor și desenatorilor vremii⁹. Alături de *proiectele* lor, ni s-au păstrat și unele realizări, cîteva conservate așa cum au fost ele gîndite inițial, altele au suferit pe parcurs completări sau modificări firești, dictate de modul de adaptare la condițiile terenului, de noile cerințe funcționale impuse de realizarea totdeauna a unor racorduri convenabile cu zonele imediat învecinate.

În ciuda faptului că această *sistematizare a teritoriului* efectuată în țara noastră este o operă cu rezolvări deosebit de interesante, o operă iscusit dirijată și atent urmărită de către administrația de stat pe toată durata secolului trecut, în mod nedrept înfăptuirile ei rămîn încă trecute uitării.

⁸ I. Corfus, *Agricultura Țării Românești*, București, 1969, p. 280—281.

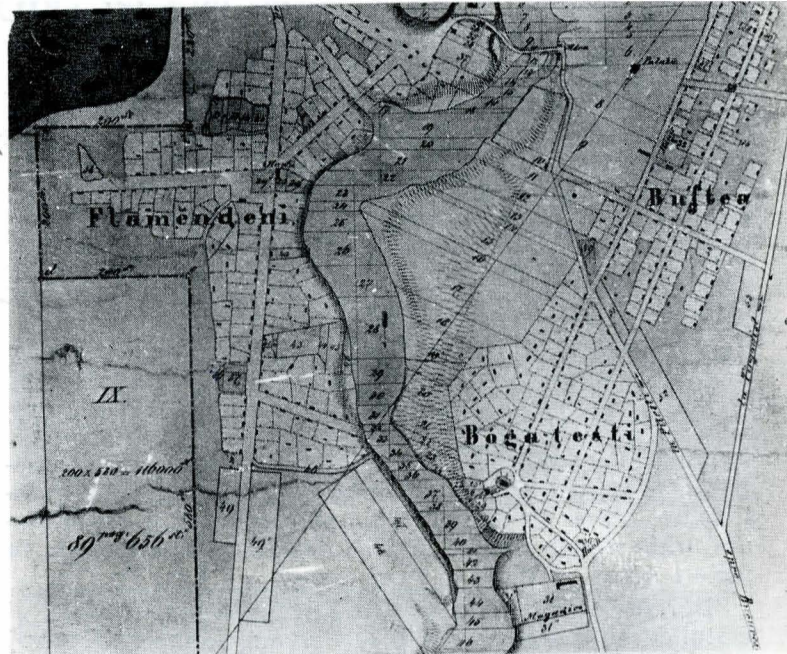
⁹ Arhivele Statului, fond Ministerul Agriculturii, inv. 493.

17. Vedere de detaliu a parcului de la Mogosoia cu incinta palatului; pe latura de nord se remarcă că mai ființa încă la acea dată corpul de clădiri care închidea incinta, în rînd cu culnia, spre palat. Peste lac se remarcă existența unei mari plantații de vie în mijlocul căreia se precizează poziția unei construcții importante, poate o cramă.

Printre pionierii acestei acțiuni, continuatori ai știuțurilor *cluceri de arie* de altădată, alături de acel Răducanu inginer sau V. Pop Paharnicul, amintim pe un Frantz Klinger, un Frantz Kühmel, pe Moritz von Ott, pe Andrei Covaci și alții ca ei, unii cu studii în străinătate, alții cu măiestria dobîndită la Școala lui Lazăr, la București. Dintre cei ce aplică principiile de sistematizare din epoca regulamentară să-l amintim pe serdarul Nicolae Caradzea, pe inginerii Stavri Paleologu, Ioan Predeti, Al. Flecsi, Al. Popovici, Ion Velceleanu, Al. Paladi, St Zefchidi, Ioan Isăcescu, Teodor Marianovici, Carol Gold, D. C. Rîmniceanu, Iosif Carminski, Gh. Stravolca, Gh. T. Scipion, A. Carimi, M. Papazolu, G. Toncescu, Petrahe Popescu etc.¹⁰

¹⁰ Ibid.

18. Detaliu din planul moșiei Buftea cu satele Buftea, Flămînzani și Bogătești. (Compoziții ordonate, alcătuite din trasee stradale rectangulare în care se includ și traiectele marilor drumuri ce trec de la București spre Pitești și Tirgovîște; inserierea rațională în forma terenului, cu străzi paralele articulate între ele, intersecții în unghi drept, în formă de X sau de Y, cu unele legături radial-concentrice venite să susțină funcțional ideea de centru, cu cap-de-perspectivă convergent, denotă cunoașterea și aplicarea cu ușurință a unor principii *urbanistice* și de *organizare teritorială* dintre cele mai evolute). BARS, H. inv. 7.

Planurile topografice, cele de hotărnicie sau de *sistemalizare a așezărilor*, făcute pentru moșiile Țigănești, Buftea, Mogosoia, Vinjulețu, Căiata, Sihlele, Făița, Cleanovu, Orevița, Coșofenii din Dos, Brătulești, Cocorești, Răzvadul de Sus, Baia de Aramă, Strehaia, Ciovărnășani, Bresnița și altele sînt exemple elocvente ale principiilor de organizare a teritoriului și de sistematizare rurală, aplicate în țara noastră în secolul trecut.

RÉSUMÉ

By studying the maps Frieder Schwantz and Specht had made up, as well as the map of the seat of war that taken place in Europe between 1828 and 1829, and the map of Meridional Romania, the latter having been carried out between 1855 and 1857, the author takes also into account some of the provisions The Constitutional Regulations was stipulating, and the Rural Law of 1864, in order to deal with the main elements making part of the organization of the Romanian Principalities' territory, in the 19th century. In the introduction of this study there are shown some of the data concerning the way a few villages had followed to organize a structure of themselves during centuries, taking into account the nature of the field and the social state of their inhabitants.

The rural systematization and organization of the territory implied, besides the structuring of some of the settlements, the moving from villages and the drawing to the line of certain constructions, then the dividing of the ground into portions, the practising of a home plane, etc. It was accomplished due to the help several experts who has studied abroad gave them, as well as due to the surveyors having studied at the School for Engineers Gheorghe Lazăr had founded. The illustrations the study comprises show a number of details comprised in the planes of some lands belonging to land-owners in the first half of the 19th century, which imply elements for re-structuring certain settlements, for creating rural centers and also in order to map out new roads, to make some constructions disappear and other ones to appear.